

37 - Den imanska uppfostran

Innehåll Reflektioner över profetens biografi - avsnitt 37 Den imanska uppfostran Nattens skola Nattbönen (Qiyam al-Layl)

Reflektioner över profetens biografi - avsnitt 37

Den imanska uppfostran

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Guds frid och välsignelser vara över honom.

I förra avsnittet talade vi om den rituella och andliga uppbyggnad som profeten uppfostrade sina följeslagare med. Hans uppfostran, ﷺ, var inte bara teoretisk, utan praktisk genom handlingar av dyrkan.

Och vi sade att bönen var det första som föreskrevs, eftersom den är den grundläggande riterna som förbinder tjänaren med sin Herre, det skapade med Skaparen, och jorden med himlen. Den är den första pedagogiska grundpelaren genom vilken muslimen inte kan höja sig utan den. Därför begränsades det inte till den obligatoriska bönen, utan Gud, upphöjd är Han, lade till ytterligare en sak - svår, men viktig för att bygga den första

byggstenen - nämligen nattbönen.

Nattens skola

Nattens skola är en av de största imanska skolorna. Det är de ädla och renas skola, där de bästa av de bästa från de första och de senare generationerna har utbildats. Denna dyrkan, med dess dhikr, dess bön och dess istighfar, hjälper till att höja tron, förädla själen, höja nivån av rättskaffenhet och gudsfruktan, och att hålla sig borta från synder och felsteg. Den höjer också nivån av inre imansk självkontroll, stärker den troendes förmåga till uppriktighet och ren avsikt, och planterar i hjärtat kärlek till Gud och Hans sändebud, och avsky för det som Gud avskyr av synder.

Den troende som finner det lätt att lämna sin säng, sina mjuka täcken och sin älskade hustru, och som berövar sig själv världens njutningar och kroppens vila för att stå i bön om natten i sin böneplats - det blir svårt för honom att begå synder och felsteg under dagen.

Därför ersätter Gud, upphöjd är Han, honom med det goda han önskar av denna värld och nästa. För det finns en stund i natten som ingen muslimsk tjänare träffar, när han ber Gud om något gott, utan att Han ger honom det - och detta sker varje natt.

Han, upphöjd är Han, är den som driver molnen, underlättar svårigheter, styr universum och fördelar försörjningen, och Han är kapabel till allt.

Gud stiger varje dag ned till den lägsta himlen - denne ädla, barmhärtige Herre, som är oberoende av Sina tjänare - Han stiger ned till den lägsta himlen och ropar till Sina skapelser: "Finns det någon som ber, så att Jag svarar honom? Finns det någon som söker förlåtelse, så att Jag förlåter honom? Finns det någon prövad, så att Jag ger honom hälsa?" ... tills gryningen går upp.

Och härifrån föreskrev Gud, upphöjd är Han, nattbönen för den troende gruppen under ett helt år, tills deras fötter svullnade, på grund av dess betydelse för gruppens styrka, så att byggnaden skulle vara fast och sammanhållen, inte skakas av begär, provningar eller frestelser. Och från nattens skola kom de ödmjuka som blev islams pelare, jihadets ledare och bärare av erövringens fanor.

Nattbönen (Qiyam al-Layl)

Uppfostran på nattbönen var en nödvändighet för dem, för att skydda dem från begär och tvivel, och för att ge dem ståndaktighet i religionen under tider av prövningar och tester.

Rekommendationen om nattbönen från de första åren av kallelsen var nyckeln till början. Den som inte har en brinnande början kommer inte att få ett lysande slut.

Detta är en räddande dyrkan - som en livsuppehållande apparat - som säger till dig: "Du är inte ensam."

Ibn Abbas sade: "Det första som uppenbarades av Koranen var: 'Läs i din Herres namn som skapade', sedan 'Nun, pennan', sedan 'O du som är höljd i mantel'."

Den gudomliga befallningen i den mekanska perioden kom med att föreskriva nattbönen för profeten och hans följeslagare. Gud den Upphöjde sade: (**O du som är höljd i mantel ★ Stå upp om natten, utom en liten del**)

Aisha sade: "Gud föreskrev nattbönen i början av denna sura, så profeten, ﷺ, och hans följeslagare stod i bön under ett helt år. Och Gud höll tillbaka dess avslutning i tolv månader i himlen, tills lättningen uppenbarades i slutet av suran." Gud den Upphöjde sade: (**Din Herre vet att du står i bön mindre än två tredjedelar av natten, och hälften av den, och en tredjedel av den, och en grupp av dem som är med dig ...**) Därmed blev nattbönen frivillig efter att ha varit obligatorisk.

Ett helt år av de tretton åren i Mecka var nattbönen en obligatorisk plikt.

Och Gud har en stor visdom i detta, som Han nämnde i sitt ord: (**Vi skall låta dig bära ett tungt ord**)

Denna Koran, med allt den innehåller, är tung. Tung i sin nedkomst och tung i att handla efter den.

Al-Hasan sade: "En man kan recitera en sura, men att handla efter den är tungt." Qatada sade: "Tung, vid Gud, är dess plikter och dess gränser."

Därför behövde den troende något som hjälper honom att utföra Koranens

och islams imanska och moraliska plikter. Så Gud, upphöjd är Han, ledde honom till nattbönen, för nattbönen med bön och Koran är mer förenande mellan hjärta och tunga, och den bedjande drar nytta av det. Gud den Upphöjde sade: (**Sannerligen, nattens uppstigande är mer kraftfullt och mer rätt i tal**)

Qatada sade: "Mer kraftfullt" betyder: mer stabilt i det goda och mer bevarande av recitationen.

Uppgiften är svår, och det som krävs av dig är tunga krav, och hindren på den troendes väg är stora. Därför måste det finnas en hjälpare, det måste finnas en fast stödjepunkt dit den svage kan fly och stå vid dess dörr och hämta därifrån hjälp och styrka för att bära kallelsens bördor och livets bördor och dess problem.

Denna avskildhet i natten är viktig för varje person som vill förändring i sig själv eller i människorna omkring sig, för den troende formas och byggs i natten.

Det som sker i nattbönen är långt bort från människor, avskildhet och avstånd från tryck och problem. Du lämnar detta för att resa till en annan värld.

Den insvepta själen, den trötta själen som har burit livets bördor, problem och påfrestningar, och som ser att falskhetens folk har njutning och världsliga fördelar medan den själv är svag, och verkligheten är dålig, och det finns inga resurser och ingen som bär denna religions börda.

Du kan inte fortsätta vägen så här ensam. Du måste gå till en plats för att vila, och då kommer nattbönen för att ta dig till den andra världen, för att visa dig sanningarna, för att höja dig, och för att tala till dig om ögonblicket då skapelsen började, och om ögonblicket av evighet i paradiset eller elden, och om Guds makt som förintade, dränkte och förstörde.

Du går till denna värld för att se de koraniska sanningarna och de gudomliga sanningarna med ditt hjärtas öga, så att Koranen talar till dig i synens form. *Den Upphöjde sade: (Har du inte sett hur din Herre gjorde med Elefantens folk?)*

Varför då förtvivlan?! Den Upphöjde sade: *(Har du inte sett hur din Herre gjorde med Ad?)* Varför då förtvivlan?!

Den Upphöjde sade: *(Och du ser änglarna kretsa runt tronen)* Den

Upphöjde sade: (*Och du ser förbrytarna bundna i kedjor*)

Du går till denna värld för att se förbrytarna med ditt hjärtas öga, bundna, och du återvänder till världen som om du hade skapats på nytt. Du kom med ett annat hjärta än det du gick med.

Detta är Koranens tyngd på ditt hjärta; denna tyngd skapar verklig förändring hos människan.

Detta tunga ord behöver denna resa till denna värld om natten, ensam, för att du ska se och höra och ta emot, och sedan återvända och avsluta med vitrakan, efter vilken du säger: *Subhan al-Malik al-Quddus, Subhan al-Malik al-Quddus, Subhan al-Malik al-Quddus* tre gånger, av det märkliga du såg.

Sedan kommer du på dagen med styrka, för du har sett det som människor inte har sett. Du talar till dem om ett paradiset du såg igår, och du varnar dem för en eld du flydde från igår, och du talar till dem om de förgångnas öden som du såg igår. Det är tungt för själen. Tungt för de otroende. Denna bok, dessa betydelser, är tunga för själen... tunga för de otroende.

Därför behöver du denna nattliga resa under lång tid tills nattbönen blir en del av din kropp.

Hur mycket vi än talar om nattbörens betydelse och värde, så förblir allt detta ord – som någon som berättar för dig om smaken av en frukt du aldrig har smakat. Hur mycket vältalighet och skönhet han än har, kan han inte förmedla den verkliga smaken av denna frukt om du inte själv smakar den.

Ingen kommer att veta värdet av denna dyrkan utom den som praktiserar den, fortsätter med den och smakar dess sötma.

Därför uppenbarades suran al-Muzzammil som en av de första fyra surorna som kom för att forma den verkliga, verksamma muslimens personlighet – nämligen al-Muzzammil, al-Muddaththir, Iqra' och Nun.

Och varje en av dessa suror fokuserar på en egenskap som muslimen måste ha för att vara en sann muslim:

1. Den första är al-Muzzammil – den fokuserar på dyrkan.
2. Al-Muddaththir – den fokuserar på kallelsen till Gud.
3. Iqra' – den fokuserar på kunskap.
4. Nun – den fokuserar på moral.

Den Upphöjde sade: (*Och lyd inte varje svuren föraktlig person ★ baktalare som går omkring med förtal*)

Al-Muzzammil är en station som den troende behöver för att fullborda vägen; den talar om da'wats natt - om nattbön och bön.

Sedan kom al-Muddaththir för att tala om da'wats dag: "Stå upp och varna" - om kallelse och förmedling. Och suran al-Muzzammil uppenbarades före al-Muddaththir. Nattens da'wa nämndes före dagens da'wa, eftersom den som kallar till Gud inte kan möta kallelsens svårigheter och livets svårigheter utan nattens proviant.

Och vi är alla kallare.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)